

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Confirmatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

rios consulere tenetur, ne temeritate ductus animabus periculum creet, sibi que exitium infelix, ex *Salon. in 2. 2. q. 6. art. 4. contr. 2. col. pen.*

Quando confessor uti possit notitia confessionis, docet *Sot. l. cit. de rat. teg. vide de hac re Sanchez fuse differentem, l. 3. a 16 n. 2. ubi relicta communi sententia, putat confessionem ita debere se gerere, ac si nihil audivisset ita Fu. confessor. n. 7. Bann. 2. 2. q. 33. art. 8. ad fin. Hoc suis præcipit confessariis Claud Aquav Præpos. Gener S. I. & Clemens VIII. anno 1594. die 26. mens. Jan Regularibus præcepit, ne notitia confessionis utantur ad externam gubernationem.*

Confirmatio.

Vide v. *Sacramentum.*

1. Confirmatio est sacramentum, quo homo viator baptizatus inungitur in fronte ab Episcopo cum chrismate, & præscripta verborum forma, ad fidei robur consequendum. Hoc sacramentum fuit institutum in die ultimæ Coenæ, quo ad materiam & formam; non vero quando Christus parvulis manum imponebat. Non est necarium necessitate mediæ, neque necessitate præcepti. Unde non peccat mortaliter, secluso contemptu, vel alia circumstantia, qui confirmationem sponte omittit. Minister Confirmationis, regulariter loquendo, est Episcopus ordinatus; nullusque præter Episcopum potest consecrare Chrisma, *tom. 1. de Confirmatione, disp. 3. quasi unic. punct. 1. n. 1. & seq.*

2. Summus Pontifex potest committere facultatem confirmandi simplici Sacerdoti Potest Episcopus degradatus & excommunicatus validè confirmare, etiam si ipse confirmatus non esset; non potest tamen Episcopus confirmare, & actus Pontificales exercere extra suam diocesim: secus dicendum de prima tonsura, quam conferre potest in alterius diocesi, *ib. punct. 2. n. 5. & seq.*

3. Abbas qui non est Episcopus, non potest confirmare, sicut nec simplex Sacerdos de licentia Episcopi tantum, *ib. n. 7. & 8.*

4. Susceptor hoc sacramentum habeat intentionem formalem, aut virtuales, similiter & gratiam. Nec suscipiens, nec administrans debet esse necessario jejunos; nec administrare necesse est in die festo, *ib. n. 13.*

5. An sit necesse conferre Confirmationem in Ecclesia, alii affirmant, alii negant: servanda in hac re consuetudo. *ib. num. 14*

6. Materia remota sacramenti confirmationis est chrisma, quod conficitur ex oleo olivarum admixto balsamo, cuiuscunque loci sit, benedicto ab Episcopo consecrato. *ib. pu. 3, num. 1.*

7. Ex quo patet balsamum esse de necessitate sacramenti, & chrisma quod est materia Confirmationis, necessario benedicendum esse ab Episcopo, non à simplici Sacerdote. *ib. num. 2. & 3.*

8. Materia proxima Confirmationis est unctio facta in formam crucis necessario in fronte. Modica quantitas ad unctionem Confirmationis sufficiens est. *ib. n. 4. & seq.*

9. Forma Confirmationis est ista: *Confirmo te signo crucis, & confirmo te chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.* In hac forma non licet mutare verba quoad sensum substantialem, requiriturque expressio sanctissimæ Trinitatis *ib. n. 7. & seq.*

10. Confirmationis effectus sunt, conferre gratiam habituales, & exprimere characterem. *ib. punct. 4. n. 1. & seq.*

11. Subjectum seu susceptor Confirmationis est omnis homo baptizatus, sive sit adultus, sive infans; etiam nondum rationis usum habens, sive amentes. *ib. n. 2. & seq.*

12. In suscipiente Confirmationem requiritur intentio & gratia. Recipientem primam tonsuram, vel ordines ante confirmationem peccare, sunt qui negent, sunt qui affirmet. Omissio colaphi non videtur peccatum mortale, impingitur tamen, tum ut confirmatus intelligat se debere pati injurias pro fide Christiana; tum ut recordetur se hoc sacramento semel initiatum esse. *ib. n. 7. & seq.*

13. Dubitans an sit confirmatus, iterum est confirmandus sub conditione, *si non es confirmatus. ib. n. 10.*

A D D I T I O.

Chrisma oportet esse unius anni, nam vetus comburendum in Ecclesia. *c. si quis de alio. de consecr. d. 4. Suar. d. 38, 52. Bellar. t. 1. l. 4. c. 6. de verb. Dei, non script. Sylv. verb. oleum, dicit, crimen esse uti oleo veteri.*

Omittere cereum, aut colaphum, non est peccatum mortale. In

In necessitate idem potest esse patrinus, qui fuit in baptismo. Sylv. *l. c. num. 4. in fin.*

Patrinum oportet esse confirmatum. Cajet. *in baptismo, de cons. d. 4.*

Episcopus vincit etiam excommunicationis vinculo ob hæresin, valide potest confirmare. Suar. *l. c. sect. 1. etiam si sit degradatus ex Flor. & Trid.* Unus tantum debet esse patrinus; si tamen plures adhibeantur, omnes contrahunt. Suar. *l. c. q. 72, comm. art. 10. ex c. quam vis de cogn. spirit. l. 6.* Sylv. *l. c. 4.* Tol tamen *l. 2, c. 24, n. 11.* duos patrinos, ut in baptismo esse posse dicit.

Contractus.

Vide v. *Restitutio, Emptio, Monopolia, Societas, Locatio.*

1. Contractus est actus externus inter duos, vel plures ex consensu ipsorum ultro citroque obligationem pariens, factum in foro conscientiae; modo non sit irritus jure naturæ, vel positivo. *tom. 2. de Contractibus, disp. 3. q. 1. p. 1. n. 1. & 2.*

2. Contractus multiplex est: alius est onerosus, per quem onus imponitur; alius lucrativus, seu gratuitus, quo aliquid promittitur, vel traditur absque pretio, vel mercede: qualis contractus est commodatum, mutuum, precarium, depositum & testamentum. Alius fit in gratiam recipientis tantum, ut mutuum; alius in gratiam tradentis tantum, ut ordinariæ contingit in deposito; alius denique fit in gratiam & bonum utriusque, ut emptio permutatio, pignus, &c. Alius est simplex & absolutus, & alius conditionalis; alius licitus, & alius illicitus; alius perpetuus, alius temporalis; alius nominatus, & alius innominatus. Contractus nominatus est, qui proprium habet nomen, qualis est emptio, venditio, &c. Innominatus dicitur ille, qui proprio caret nomine, & hujus contractus innominati quatuor sunt species, *do ut das*, ut si tu tradas Caio panem, ut tibi tradat vinum; *facio ut des*, ut si servias Caio, ut te doceat; *do ut facias*, ut si labores pro Caio, ut det tibi panem; *facio ut facias*, ut si Caius laboret pro te, & tu pro illo. Alius contractus dicitur bonæ fidei, in quo iudex judicat ex æquo & bono, non ex rigore legis & juris scripti: alius dicitur stricti juris, in quo iudex judicat ex rigore legis & pactionis, adstrictus ad ver-